

E. Matuszczyk, B. Jarosz, B. Gediga

Grobniki, gm. Głubczyce, woj. opolskie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 21, 59

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GROBNIKI, gm. Głubczyca
woj. opolskie
Stanowisko 7

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadziły mgr E. Matuszczak, mgr B. Jarosz /autorka sprawozdania/. Konsultował prof. dr hab. B. Gedięga. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury żużyckiej.

Cmentarzysko położone jest ok. 1 km na północny-zachód od wschodnich skrajnych zabudowań wsi Grobniki.

Wykop o wymiarach 10 x 5 m założono na południowym stoku wzniesienia, w miejscu przypadkowego wyorania całych i fragmentów naczyń glinianych.

Odsłonięto i przebadano 16 grobów ciałopalnych popielnicowych. Pięć z nich, groby nr 4, 12, 14, 15, 16 to groby popielnicowe obasypane resztkami stożu. Jedyną w wypadku grobów 7 i 10 uchwycono zarysy jam grobowych, kształtu zbliżonego do kołowego o średnicy 1,30 i 1,20 m. W przypadku pozostałych grobów zarysów nie stwierdzono.

Wypośażenie ich stanowiły jedynie naczynia, nie zawierały przedmiotów metalowych. Jedyńy przedmiot brązowy - prawdopodobnie fragment trzonka szpilki wystąpił w warstwie ornej.

Wstępnie cmentarzysko można datować na IV - V okres epoki brązu.

Materiały znajdują się w MSO w Opolu.

Badania będą kontynuowane.

GRÓDEK n/Bugiem, gm. Kruśiszów
woj. zamojskie
Stanowisko 1B

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
w Zamościu

Badania prowadzili mgr Józef Niedźwiedź /autor sprawozdania/ i mgr Jerzy Kuśnierz. Finansował WDA-K w Zamościu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury żużyckiej z IV okresu epoki brązu.

Stanowisko położona jest w środkowej części wzniesienia ciągnącego się równoległe do rzeki Bug. Ze względu na znaczną ilość duiych fragmentów ceramiki oraz przepalonych kości znalezionych na powierzchni, podjęto badania ratownicze. Pierwsze badania interwencyjne zostały przeprowadzone wiosną 1986 r. przez mgr Marię Aleksandrowicz, pracownicę Muzeum Regionalnego w Kruśiszowie. Założono wówczas wykop 1,5 x 1,5 m i wyeksplorowano jeden bardzo zniszczony grób popielnicowy. Badania w 1987 r. objęły obszar ponad 50 m² w ośrodku cmentarzyska.

Założono 6 różnej wielkości wykopów. Odkryto dwa groby popielnicowe. Jeden z nich składał się z popielnicy /amfora żółtkowana na brzuścu/ oraz z przystawki /prawdopodobnie kubek lub mała amfora ze śladami żółtków/. Drugi grób składał się wyłącznie z popielnicy /zachowała się tylko dolna część/. Ponadto znaleziono pewną ilość ceramiki chropowatej, kilka fragmentów żółtkowanych oraz kilkadziesiąt fragmentów niecharakterystycznych.

Na powierzchni znaleziono również przepalone kości. Na jednej z nich zaobserwowano zielone ślady po metalu. Na podstawie ceramiki cmentarzysko należy datować na IV okres epoki brązu. Stanowisko prawie całkowicie zniszczone.

Badania nie będą kontynuowane.